

Ev.-lut. dievkalpojums
1987.g.9.augustá,Minsteré

Sprediķos.....práv.R.Mužiks
lúgšana.....mác. G.Abakuks
liturģija.....mác. J.Ozoliņš
érģelnieks.....D.Brúvers

Meld.: Cīnies jel ar visu spēku. V. 20.

Svētī, Kungs, šo rītu svētu, Kas pēc nakts
pār zemi aust, Ka mēs, Tavi bērni, spētu
Tavu spēku darbos paust.

2. Kas ir šķīsts, kas svēts, kas patiess, Vainagā, Kungs,
dienai pin, Lai, kad dienai vakars aties, Sirdis Tevi
slavēt zin'.

3. Nāc man līdz ir manā gaitā, Manu dienu svētīt nāc!
Cik man dienu liksi skaitā, Tev lai pieder sirds un
prāts!

Ludis Bērziņš, 1870—1965.

SĀKUMA LITURĢIJA

Meld.: Cik liela Dieva žēlastība. V. 105.

Uz Dieva klintīm augsti celta, Stāv Kristus
draudzēs svētā pils. Tās torņi laistās tīrā
zeltā, Jumts spīd un mirdz kā debess zils; Tās sienas,
pērļu izrotātas, No dzīviem, svētiem akmeņiem, Ar
sīdrabu un zeltu klātas No Dieva gaismas atvariem.

2. Tur mazo bērniņu sauc vārdā Un jaunatne dod lie-
cību, Tur augstā mīlestības kārtā Ved līgavainis lī-
gavu; Tur slāpstošam un izsalkušam Dievs bagātīgu
galdu klāj, Un dzīves cīņā nogurušam Tur beidzot visi
ceļi stāj.

3. Tur gadu gaitā cilšu ciltis No tuvienes un tālienes
Kā zvaigžņu pulks, kā jūpas smiltis Tam Kungam pa-
teicību nes Par pestīšanas mantu lielo, Par žēlastības
dāvanām; Un Dievs tas Kungs tur katru mielo Ar
gara baudām svētīgām.

Edgars Rumba, 1904—1946.

LŪGŠANA

Savā meldijā. V. 65.

Kad es vien pie Viņa, Kad Viņš vien ir
mans, Kad sirds to vien tic un zina, Ka Viņš
ir tas labais Gans, Krusts tad nav par grūtu, Mieru
vien un prieku sirdī jūtu.

2. Kad es vien pie Viņa, Visu atstāju, Tad es stāvu
Viņa ziņā, Viņam pakaļ staigāju, Lai priekš mana
vaiga Citi gan pa citiem ceļiem staigā.

3. Kad es vien pie Viņa, Mierā aizmiegu, Savā taisnī-
bā Viņš tina Man' kā māte bērniņu Un ar mīlestību
Mani sargās, segs ar uzticību.

4. Kur es vien pie Viņa, Tur man tēva nams, Tur man
rokā krīt no Viņa Viss, kas man ir vēlējams. Draugi
uzticami Viņa draudzībā man atrodami.

Frīdrichs Hardenbergs-Novaliss, 1772—1801.

Tulkojis Kārlis L. Kēlbrants, 1803—1888.

BEIGU LITURĢIJA

Savā meldijā. V. 21.

Svētī, Kungs, un sargi, Pestīti mēs dārgi,
Savu vaigu uz mums cel, Dodī savu gaismu
vēl.

2. Savu mieru dodī, Bērnu nenosodī; Dod mums Tavu
Garu gūt, Mūžam Tavā valstī būt.

3. Āmen! mēs nu teicam, Jēzus vārdā beidzam. Sla-
vēts mūsu Pestītājs! Pirmais Viņš un pēdējais.

Johanness E. Gosners, 1773—1856.

Tulk. Kārlis J. Veirichs, 1810—1863.

LP 2018. 1230